

VIKING bude plnoletý

MGR. JAN TETŘEV

» Viking je pořádný kus železa a plastu

Rusko patří mezi přední výrobce ručních palných zbraní. Pravda, až na výjimky to dnes nejsou zbraně, které by zrovna určovaly trendy ve světové výrobě, ale daleko spíš výrobky, které se drží osvědčených řešení. Ruské zbraně jsou důkladné, spolehlivé, doslova blbuvzdorné.

Varyag, Baghiira a PS 96

Klíčovým rokem na cestě k plastovým pistolím byl pro firmu z Iževska (šlo o Ižmech, čili Iževskij mechničeskij závod, užívající značku Baikal) rok 1998. Tehdy světu na veletrhu IWA v Norimberku představili pistole s plastovými rámy MP-445 Varyag a MP-444 Baghiira; obě měly dvouřadý velkokapacitní zásobník. Závěr zkráceného Browningova typu se uzamykal do výhozního okénka. Perspektivnější Varyag byl původně v ráži 9 mm Makarov, postupně přibýly ráže 9 mm Browning kr., 9 mm Luger a dokonce 40 S&W.

pro všechny zbrojovky. Současně Rusové nemohli opomenout, že jejich služební pistole v ráži 9 mm Makarov jsou, co se týká výkonu, poněkud mimo mísu a zájem západních zákazníků o ně i jejich náboje plyne především z ruské ochoty prodávat je takřkajíc za babku.

Konstatujme pro pořádek, že Rusové nebyli v 90. letech tak úplně bez zkušeností s plastovými rámy pistolí. Ve Střelecké revui č. 7/2015 jsme psali, že také standardní ruská pistole Makarov procházela v průběhu své existence řadou úprav a modernizací. V rámci nich na počátku 60. let vznikla experimentální verze pod označením TKB-023, která měla plastový rám. Ovšem do výzbroje se nikdy nedostala, protože její pevnost nebyla dostatečná. A nepochybujeme o tom, že o některých dalších ruských konstrukčních počínech na tomto poli prostě nevíme a vědět nebudeme. Rusové se tradičně chlubí jenom úspěchy. Pracovně předpokládejme, že vývoj moderních plastových pistolí, s nimiž jsme se v 90. letech postupně seznamovali, v ruských podnicích začal nejspíše v roce 1995, ale mohlo to být i daleko dřív.

Rusko má prostě svá specifika a jeho výrobci snad ani nejsou nuceni zaplavovat trh každý rok nějakými novinkami nebo vylepšeními. Civilní produkce je spíš okrajová záležitost a většina ruských zbraní se stejně prodá v Rusku. Rusko ovšem zbraně také vyváželo a vyvází. Vojské a taky civilní. Na poli ručních palných zbraní jsou výrobci už léta nuceni reflektovat i požadavky západních zákazníků. A co nemohli opominout, to byl v 90. letech minulého století masivní nástup pistolí s polymerovými rámy do sortimentu zbrojovek. Úspěch pistolí Glock byl nepopiratelný a nejméně jeden „plasták“ v nabídce rychle začínal být povinností